

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvací, 1625

De reffectorio, & cibis sumendis. VI

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

mortuam suscitauit. Maria Magdalena inclinans se, & prospicere in monumentū, vidit Angelos sanctos. Sta ergo reuerenter, sicut decet Christi seruum, aut prosterne te humiliter, ut oportet, nil prætereundo quæ sacra institutio iubet. Pigritiam in sedendo, & lenitatem in eundo vel stando, ubique deuita.

4. Modestiam, cum religiosa hilaritate, prout religioso concurrat, moribus ostende. Ne autem distraharis ab astantibus, aliquid confusè ibi agentibus perturberis. Respice coram te, & diuinis sic fixè intende arcanis, ut non mouearis diabolico insinuatu: cuius astutia sèpe confusio fit & risus ex leui facto & modico tumultu: quod lamentandum est, & omni modo precaendum. In loco sancto temere quicquam agere, impunè non cedit. In praesentia Dei & Angelorum frequentia, nil præter diuina cogitare licet, nulla terrena pertractare decet: præcipue in horis Missis, ad deuotè canendū & silenter orandum deputatis. Transfēs per Ecclesiam vel coemeterium, recordare obitus tui diem ubi ignotum. Intuere quoque sepulchra mortuorum, quos sequens in breni, humo simili operiendus, & obliuioni tanquam mortuus à corde tradendus. Terra es, & in terram ibis, hominum pedibus mox conculcandus. Memeto vltimi finis: ecce cuncta velut umbra declinant, & in interitum vadunt.

C A P V T VI.

De refectorio, & cibis sumendis.

*Ante pastū
precare pro
defunctis.*

1. **A** Nte refectionis horam, nō negligas pro benefactoribus & amicis defunctis orare. Hoc enim piū est, & valde salubr. Ad quod teneris, ex debito fraternæ charitatis & iure diuino, pro beneficijs tibi impensis. Sicut tibi optas fieri post mortem, ita nunc exhibeas amicis defunctis, in celebrando & orando fidem. In mensa recordare dominicæ coenæ; quid Christus Dominus egredit & dixerit discipulis suis. Sit prælatus tuus in medio fratrum, tanquam verus vicarius Christi: reliqui fratres conuescentes, sicut Apostoli sancti. Ordo quippe tua professionis, ex Apostolica vita sumpsit exordiū, vt docet regula beatissimi patris Augustini. Attende sacra lectioni magis, quam epulis sumendis. Et ne appetitus gula alliciat nimis & increbat, amarum fel Christi & acetum in cruce potatum, tuis poculis intermisce.

2. Ante sumptionem cibi, levatis oculis mentis in cælum, orum Propheta: Cibabis nos Domine pane lachrymarū, & potum dabis in lachrymīs, in mensura. Modeste & cū timore Dei comedendum est: quia elemosynæ fidelium sunt labores egenorum. Semper ad commune refectorium vadas: quia ibi maior animæ fru-

fructus, & puriori inde conscientia, cum gratiarum actione prandio facto resurges. Ibi cum debita mensura & maiori disciplina, necessitas sumitur naturae, & superflua resecantur. Ibi susurria nullatenus audiuntur, sed verbum Dei sine murmure cum silentio pertractatur.

3. Qui autem in privato libenter comedunt infirmitate non cogente aut disciplinam fugitant, aut gula vincuntur. Officiales propter hospites & necessitates urgentes, sepius adesse non possunt. Bonum tamen exemplum in edendo & loquendo, alijs dare tenentur: ne occasione officij liberiores effecti, extra disciplinam tendant, qui ceteros sub disciplina seruare iubentur.

CAPUT VII.

De fabulis & otio vitandis.

1. **P** Randio facto ori tuo frenum impon, quia tunc promptius est homo ad loquendum & ridendum. Memor sis pauperis *Luc. 16.* Lazarus, ab Angelis in sinum Abrahæ deportati; qui hic in egestate magna & doloribus vixit. Diues autem delicijs & scurrilitatibus vacans, sepultus est in inferno nunquam inde exiturus.

2. Disce formam vitamque Iesu, in omni humilitate & simplicitate cordis imitari. Tolle quoque quotidie crucem tuam vincendo tuos defectus, ac temptationibus viriliter resistendo. Nam corpore refecto, caro plus tentat, ideo laboribus & studijs est refrenanda diurnis. Si grauiora non potes agere, fac libertissime parua. Numquam otio vaces, neque fabulis delecteris. Custodiam tibi & bonum exemplum fratri exhibere teneris.

CAPUT VIII.

De beneplacito Dei, & confidentia in aduersis habenda.

1. **I**N omni igitur re facienda intus vel foris, beneplacitum Dei perquire: & eius honorem maiorem, omnibus utilitatibus tuis præpone. Dum triste aliquid aduersum que occurrerit, ne pauces repentina timore: sed ad Dominum humiliter confuge, qui non *Judith. 6.* deserit sperantes in se. Nam de se præsumentes Deus humiliat, & confundit in sua astutia confidentes. Omnes electi aduersis multis probati sunt, & quotidie probantur; ut in veritate humiliati & purgati in præsenti, in futuro gloriosius exalentur.

2. Quando in aliquo excedis, non concidat cor tuum: nec despères consuetudine praua vel subita commotione deuictus. Sed agnosce reatum tuum, confitereque delictum; proponens firmiter emendare & cauere de cætero, prout oportet. Præsumptuosus